

Ona w czmych, ja w udrękę

Zauważyłem w zjawisku zwanym Piosenką formę lżejszą. Piosękę. Charakteryzującą się bardzo już niewielką odpowiedzialnością za tekst. Oto moja propozycja. Bo i temat lżejszy.

Wakacyjna piosęka
Nie utysknie, nie stęka
Nie nadmienia o mękach
u wymienia istnienia
Bo, tak "to be" nie lubi
jak - "or not to be"

Napotkałem ja żuka
Taki żuk - twarda sztuka
Jeśli w niego zastukać - Ci on się nie otworzy
Oj nie skorzy, nie skorzy
Są żukowie
Do czegokolwiek

Wakacyjna piosęka

Napotkałem sarenkę
Myślę - ujmę za rękę
Ona w czmych, ja w udrękę
A gajowy rzekł - podsumujmy
- Czmycha, aby nie doszło do ujmy

Wakacyjna piosęka
Zapomina o sękach
Kiedy po życia sośnie
Zjeżdża - I im niżej
Tym jej radośniej

Napotkałem jaskółkę
Chciałem wejść na jej półkę
Zaczepiłem o rułkę
Gdy spadałem - rymowałem
Ryps! - gips

Wakacyjna piosęka nie marudzi w przyklękach
Ale rada spada we szpagat
I do Ziemi kochanej, woła - nie dbam czy wstanę!

Wakacyjne przygody?
Człowiek,
dawno już, czymkolwiek, nie pasuje do przyrody
Bowiem człowiek, prawie ciągle, czegoś chce
A przyroda - Właśnie - nie.

Andrzej Poniedzielski